

Predica de la Krefeld

(Citate din predica fratelui Branham „SEMNULE” – Partea III)

7 iunie 1987, 15:00

Fr. Frank

Suntem din nou mulțumitori lui Dumnezeu, din toată inima, fiindcă putem să ne adunăm, pentru că mai este timp de har și mai putem să ne adunăm aici fără să fim deranjați. Și pentru acest fapt suntem mulțumitori. Închipuiți-vă, dacă noi am fi avut o sală închiriată, undeva în mijlocul orașului, unde să cânti acolo cu instrumentele, unde să parchezi, unde am putea să servim oamenii cu mâncare și băutură, unde să doarmă ei? Dumnezeu a avut de grijă de toate, într-un mod minunat. Și pentru aceasta, Îi mulțumim din toată inima și din tot sufletul. Iar voi, care pentru un timp așa de scurt sunteți găzduiți în aceste camere unde dorm așa de mulți, bucurați-vă cu atât mai mult când ajungeți din nou acasă și o duceți mai bine. Are un efect binefăcător. Și pentru acest lucru dorim să-I mulțumim Domnului din toată inima.

Ne bucurăm pentru că voi veniți, ne bucurăm că pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu este așa de prețios; ne-a devenit prețios. Nu știu ce am putea să facem noi fără acest Cuvânt. Acest Cuvânt a devenit viața noastră. Noi venim în locul acesta cu o încredere din ce în ce mai mare că Dumnezeu va face lucruri și mai mari decât a făcut până acum.

Tuturor celor care sunt noi în mijlocul nostru, le spunem un „bun venit” în scumpul nume al Domnului nostru. Fie ca noi să fim vrednici ca Dumnezeu să ne considere Adunarea Sa. Credem că și suntem. Și suntem suficient de cinstiți ca să

recunoaștem, așa cum am spus-o deja azi, de dimineață, că deocamdată nu suntem chiar acolo unde dorește Dumnezeu să fim, dar avem o dorință profundă în noi, ca să ajungem în această stare. Și Dumnezeu ne va ajuta. Noi avem o dorință profundă ca Numele Domnului să fie cinstit încă o dată în mod deosebit, să fie proslăvit din nou conform Cuvântului din Scriptură: „*«Tată, proslăvește Numele Tău»*”. Și a venit răspunsul: „*L-am proslăvit deja și Îl voi mai proslăvi*”. Fie ca acest „din nou” („Îl voi mai proslăvi”) să vină împreună cu Cuvântul din Evrei 12:26. Dumnezeu spune: „*Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul*”. Așa a spus-o și Samson, atunci, în timpul său și așa o spunem și noi, astăzi.

Suntem mulțumitori pentru astfel de adunări și observăm că Duhul lui Dumnezeu merge, câteodată, în stânga și în dreapta și, mai târziu, ne dăm seama că așa a fost potrivit - acolo au fost câțiva pentru care a fost necesar ca și ei să asculte ce a fost vestit. Ne mirăm, uneori, de ce trebuie să mergem noi în stânga și în dreapta. Dumnezeu cunoaște toate lucrurile, El cunoaște toate nevoile și toate necesitățile și le răspunde. Noi să știm că El se preocupă de fiecare în parte, se preocupă de tine și de mine, El știe de ce avem nevoie.

Mi-a venit în minte Cuvântul despre botez. Este scris atât de frumos în Fapte 2:41: „*Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați*”. Există, pur și simplu, o legătură: „cei care au primit propovăduirea lui”, care au crezut propovăduirea lui, care au luat în serios ce a spus el, aceștia au fost botezați. Astfel, suntem mulțumitori pentru toți cei care au fost botezați astăzi. Sperăm ca toți ceilalți care, încă, trebuie să mai ducă o luptă oarecare, să fie și ei biruitori și să-L respecte pe Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, punându-L pe primul loc, să nu mai asculte nici de ei înșiși și nici de alți oameni, ci să vorbească cu Domnul nostru. „*Căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit*” (Mat. 3:15). Niciunui om nu-i va părea rău după ce a

făcut voia lui Dumnezeu. Din contră, este scris în Evrei 10:7, despre Domnul nostru: „*Vin să fac voia Ta, Dumnezeule!*”. De aceea, El spune: „*În sulul cărții este scris despre Mine*”. La fel este în cazul nostru. El a spus, atunci, când era în trupul Lui de carne, ca Fiul Omului: „*Facă-se nu voia Mea, ci voia Ta*”. Același lucru îl spun toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu, atât timp cât ei mai sunt în acest trup de carne: „*Facă-se voia Ta!*”. Dacă voia lui Dumnezeu ne este descoperită și la aceasta se adaugă ascultarea, atunci putem face cu bucurie tot ce ne-a poruncit El.

Dragilor, dacă mă gândesc la cum ne este îngreunată slujirea Domnului și vestirea. Toți ceilalți, în comparație cu noi, au o viață ușoară. Toată lumea îi aplaudă, diavolul nu le pune bețe în roate. Marii evangheliști au la dispoziție toate mijloacele ca să înainteze propria lor cauză. Și se pare că noi, care trebuie să călcăm pe urmele pașilor prorocilor, apostolilor, Domnului nostru, trebuie să purtăm ocară Lui. Eu am spus-o deseori: cine crede că poate să ajungă să fie cinstit, cu Domnul și cu Cuvântul lui Dumnezeu, se înșală. Domnul nostru a zis: „*Eu nu umblu după slava care vine de la oameni*”. „*Cum puteți crede voi care umblați după slava pe care v-o dați unii altora și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?*”. Doar Unuia I se cuvine toată cinstea și acesta este Domnul și Dumnezeul nostru.

Toți prorocii au trecut prin tot felul de neînțelegeri și au trebuit să umble pe cărări grele, au fost prizonieri, au fost înțeleși greșit, dar au purtat sămânța prețioasă a Cuvântului lui Dumnezeu.

Azi dimineață am vorbit despre textul: „*Dumnezeul Tău Te-a uns*” și m-am gândit că acolo este scris, în legătură cu Ioan 10: „*Legea a numit «dumnezei» pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu*”. Și Domnul nostru a zis: „*cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit?*”

O, da... Dacă noi suntem născuți din nou, atunci suntem de neam dumnezeiesc. Am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și fratele Pesal a atins un gând minunat: dacă noi suntem copii, atunci suntem și moștenitori.

Noi știm: chiar și din punct de vedere omenesc, există o succesiune de moștenire, reglementată prin lege. Rudele de gradul întâi, primesc în mod automat, conform testamentului, moștenirea lor. Dar trebuie să dovedească înrudirea, trebuie să facă parte din rândul acelor îndreptățiți să primească moștenirea. Dacă suntem copii adevărați, atunci și noi suntem moștenitori. Când are loc aceasta? Când noi suntem copii autentici. Ei sunt moștenitori întotdeauna. Copiii sunt moștenitori, iar dacă noi suntem copii ai lui Dumnezeu, atunci suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Deci, nu vă faceți niciun fel de probleme cu privire la moștenirea cerească. Noi o vom primi, prin harul Său.

Ar trebui spuse unele lucruri, pentru a face niște clarificări, dar voi știți că eu nu doresc să intru în prea multe detalii ale lucrurilor pământești, fiindcă nu merită. Poți să încerci să îndrepti sau să corectezi unele lucruri, cât de mult dorești; întotdeauna vor exista niște oameni care au intenții rele, care sunt invidioși și geloși și care doar așteaptă să găsească ceva despre care să-și poată deschide gura larg.

Dar cineva – și vă rog să n-o luați ușor, dar se potrivește în acest context – a spus: „Dumnezeu n-a lăsat să crească pe pământ suficientă iarbă, încât să astupe gura fiecărui bou”. Așa este! Există oameni care trebuie să comenteze tot timpul. Sigur că nu cu privire la ei înșiși, ci întotdeauna cu privire la mine. Eu nu știu de ce este așa, de ce sunt eu ținta tuturor. Dar dacă vă spun, acum – și vă rog să vă țineți bine de scaune – că oamenii sunt supărați pe mine. Satana nu mă place deloc, deja de multă vreme și acest lucru nu este de mirare. Eu am spus-o deja aici: cine nu l-a întâlnit pe diavolul și nu a avut niciun fel de

confruntare cu el, acela merge în aceeași direcție cu el. Dar acesta să nu fie cazul la noi. Însă, dacă ajungem în situația ca oamenii să abuzeze de numele meu și să publice un anunț în ziar, cum că eu aș căuta o doamnă cu care să fac cunoștință și chiar publică acolo și numărul meu de telefon, iar ulterior sunt sunat și rămân uluit – și dacă frați mincinoși decupează aceste articole din ziar (ca în cazul articolului cu „doctorul”) și apoi chiar îl extind, ce iese din aceasta? Apoi, în cele din urmă, ei întrebă: „Acest bărbat mai este normal?” Vedeți, eu trebuie să suport totul. Minteă oamenilor este capabilă de orice. Ei dau chiar și bani pe astfel de lucruri!

O doamnă foarte tânără a sunat, foarte politicoasă: „Eu fac acest lucru la dorința mamei mele”. Eu am zis: „Poftim??? Eu habar n-am despre ce vorbiți”. Vă puteți închipui? Atât de departe s-a ajuns! Oamenii întrec orice măsură! Nu necredincioși! Cei necredincioși au creier! Ei știu să se poarte! Dar „credincioșii” sunt conduși de diavolul și habar n-au de aceasta! Însă vă spun un lucru: cine este din Dumnezeu, nu va asculta lucrurile acestea. Acela va ști exact că acestea sunt niște calomnii!

Și așa cum Domnul nostru a trebuit să suporte totul... Și o mai spun o dată: dacă se întâmplă, de exemplu, cum a fost în cazul acestei titlaturi de „doctor”, când un articol atât de scurt a fost mărit de zeci de ori și trimis în toată lumea, dacă aceasta se întâmplă din nou, acum, atunci ce urmează? Frații mincinoși de-abia așteaptă așa ceva. Cu toate acestea, eu pot să spun din toată inima mea: Dumnezeu să-i binecuvânteze! Eu spun acest lucru din toată inima mea: Dumnezeu să-i binecuvânteze! Totul slujește spre binele meu, spre purificarea mea, spre autoexaminarea mea. Dumnezeu permite doar ceea ce este spre folosul nostru. Și ferice de acel om care poate suporta totul și, totuși, cu o inimă sinceră, să-i binecuvânteze pe toți. Cum vede Dumnezeu aceste lucruri, depinde de El!

Eu știu un lucru: cei aleși nu vor prigoni niciodată pe alți aleși. Pentru cine face parte din trupul lui Isus Hristos, este scris: „*mădularele să îngrijească unele de altele*”. Dacă noi aparținem trupului Domnului, atunci ne slujim reciproc cu darurile pe care ni le-a dăruit Dumnezeu. Pavel scrie: „*puterea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, iar nu pentru dărmare*”. Și, în Efeseni 4:11, ne învață că Dumnezeu a pus slujbele în adunare, astfel încât adunarea să fie adusă la desăvârșire.

Și după ce Dumnezeu ne-a dăruit acest glorios mesaj profetic, noi îl putem vesti cu încrederea că El va face ca totul să se împlinească într-un mod minunat și va face totul bine.

Doresc să citesc un cuvânt și apoi unele citate din predica fratelui Branham. Sper că în locul acesta toți sunt cu inimi deschise, că ei cred, se încred, primesc și sunt binecuvântați de Domnul Dumnezeu. Eu cred că și în aceste adunări Dumnezeu ne-a vorbit și ne-a clarificat unele lucruri, ne-a permis să le vedem mai clar și pentru acest lucru noi suntem mulțumitori din toată inima.

Apocalipsa 1:5-8: „*Și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului! A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin. Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin. «Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul», zice Domnul Dumnezeu, «Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic»”.*

Hai-deți să ne mai ridicăm o dată pentru rugăciune.

Tată ceresc, din toată inima Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru răscumpărare, pentru toate descoperirile, pentru salvarea sufletului nostru, pentru eliberarea duhului

nostru, pentru vindecarea trupului nostru. Ți mulțumim că Tu, pe Golgota, ai reparat toată paguba; tot ce a fost pierdut prin Adam, Tu ai readus. Ți mulțumim pentru aceasta!

O, credincios Domn, acum să vii peste noi cu Duhul Tău și să conduci. Călăuzește-ne în vorbire și în ascultare. Tu să lucrezi în acest timp, când auzim Cuvântul Tău; ceea ce auzim, să devină o realitate dumnezeiască.

Iubite Domn, Ți mulțumim pentru calea îngustă pe care putem să mergem împreună cu Tine, în bună reputație sau în defăimare, în cinste și ocară – indiferent ce-ar veni. Ți mulțumim fiindcă Tu ne-ai socotit vrednici să purtăm ocară lui Hristos. Cuvântul Tău este totul pentru noi și Te rugăm păstrează-ne în harul și în Cuvântul Tău.

Dăruiește-ne acum și ungera Duhului Tău Sfânt, într-un mod puternic, astfel încât toți cei abătuți și apăsați să fie ridicați; genunchii oboseți și mâinile slăbite să fie ridicate și întărite, fitilul care fumează să fie aprins iarăși și să lumineze, prin focul Duhului. Și permite ca să sufle și vântul Duhului, astfel încât focul să ardă strălucitor.

Doamne, Te rugăm, fii Tu în mijlocul nostru, să vorbești, să lucrezi. Doamne, să nu vedem pe altcineva și să nu auzim pe altcineva decât pe Tine. Tu să vii la dreptul Tău cu noi, o, Doamne. Sângele Mielului, Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu să rezolve tot ce trebuie să se mai împlinească în noi și prin noi toți.

Ție, Dumnezeului cel viu, Ți mulțumim din toată inima, pentru tot, în Numele lui Isus. Amin.

Luăți loc. Doresc să mai citesc din 1 Ioan 5:5-8: *„Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? El, Isus Hristos, este Cel ce a venit cu apă și cu sânge; nu numai cu apă, ci cu apă și cu sânge; și Duhul este Cel ce mărturisește despre lucrul acesta, fiindcă Duhul este*

adevărul. Căci trei sunt care mărturisesc: Duhul, apa și sângele și aceștia trei sunt una în mărturisirea lor”.

Dacă privim Cuvântul Domnului în acest mod și vedem că Dumnezeu S-a gândit la tot, nu știu cum este în cazul vostru, dar eu sunt copleșit de fiecare dată; cu cât suntem călăuziți mai profund în planul lui Dumnezeu, cu atât mai copleșit sunt eu, de cât de clar și precis a vorbit Dumnezeu în Cuvântul Său, astfel încât nouă, prin harul Său, să ne fie pus la dispoziție. Lucrul frumos este că noi nu răstălmăcim în fel și chip, ci credem și primim simplu, așa cum este scris și permitem să fie lucrător în noi.

„Căci trei sunt care mărturisesc: Duhul, apa și sângele”. Nu dorim să intrăm în detalii, dar Duhul lui Dumnezeu convinge și, după aceea, indiferent că este vorba despre botezul biblic în apă, despre baia de apă în Cuvânt – nu contează, ambele lucruri sunt necesare; ambele sunt biblice și corecte, iar sângele, oricum, este întotdeauna sigur. Răscumpărarea noastră a avut loc prin sânge. Prin aceasta, noul legământ a devenit valabil, testamentul a devenit legal. Atunci când moartea lui Isus Hristos, care Și-a dat sângele, a fost dovedită pe crucea de pe Golgota, în acel moment Noul Testament a intrat în vigoare.

Un testament nu este în vigoare atât timp cât moartea celui ce l-a făcut încă nu a avut loc. Aceasta o știm cu toții. Dar, după moartea aceluia care a făcut testamentul, atunci tot ce a lăsat el ca moștenire este transferat spre moștenitori. De aceea, „moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos”. Nu doar în slavă, ci deja aici, pe acest pământ, noi putem să primim tot ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu în Hristos. Și aceasta dorim s-o luăm în inimile noastre: este necesar ca noi să vedem și să recunoaștem această ordine biblică, altfel nu știm pe ce să ne bazăm, ce este scris în testament.

Tot ce este scris în legământul cel nou, deja datorită făgăduințelor vechiului legământ, a intrat în vigoare în acel moment când Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pe crucea de Golgota.

Și aici ne este spus: „*Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?*” (v. 5). Amin! Aceasta este mărturia inimii noastre, cu toată convingerea: Tatăl S-a descoperit în Fiul! Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu! Din El am fost scoși noi, ca fii și fiice și am fost născuți. Așa cum a fost scoasă Eva din Adam, tot așa Mireasa este scoasă din coasta lui Hristos și este o parte a Lui, Îi aparține. Și, de aceea, noi credem fiecare Cuvânt, primim și credem din inimă toate făgăduințele pe care El le-a dat în acesta.

Înainte să mă reîntorc la Scriptură, doresc să mai citesc câteva pasaje din predica aceasta, din care am citit, deja, în ultimele două adunări.

Pe pagina 24 este scris: „Vedeți, sângele a fost un semn sigur că mielul a murit; nu o credință artificială, ci mielul a murit, cu adevărat. Duhul Sfânt este un semn sigur care arată că Mielul lui Dumnezeu a murit pentru voi, iar voi ați primit semnul din partea Lui, pentru că însăși viața Lui este în voi. Vedeți? Nu este vorba despre o credință artificială. Nu există o pretenție goală. Nu există o imitație. Este ceva real, ce există acolo!”

Noi nu trebuie să ne forțăm, ci este acolo, a fost pus în noi și Duhul lui Dumnezeu mărturisește despre mulțimea răscumpărată prin sânge, că viața dumnezeiască a intrat în ei. Pot să întreb (nu trebuie să ridicăți mâinile, dar puteți să spuneți un „da”, cu toții): cine crede din toată inima lui că a primit, deja, viața veșnică? Amin! Amin! Amin! Dacă nu credem, atunci murim în păcatul nostru. Dar dacă credem, atunci am trecut din moarte în viață. Credința este acest „mijloc de transport”, nu faptele noastre, ci credința în lucrarea de răscumpărare încheiată

de Isus Hristos, pe crucea Golgotei. Nu o credință oarecare, ci CREDINȚA în Isus Hristos – Domnul nostru, în lucrarea de răscumpărare încheiată.

Pe următoarea pagină este scris: „Mai întâi a venit prorocul Său cu mesajul. El Însuși S-a identificat cu prorocul Său, trimitând stâlpul de foc în mijlocul poporului Său. Apoi a cerut ca semnul să fie aplicat, pentru ca ei să vină sub acest sânge; El a acceptat această jertfă înlocuitoare, care trebuia să moară în locul lor. Apoi sângele era dovada că El v-a primit cu milă. Voi ați auzit mesajul, ați crezut în stâlpul de foc și ați acceptat jertfa înlocuitoare pe care El a adus-o pentru voi. Voi ați fost sub sângele (chimic, al) vieții care a ieșit pentru voi. O, ce lucrare desăvârșită! Voi sunteți sub sânge. Acum sunteți sub Duhul Sfânt. Voi credeți mesajul acestui timp, voi credeți puterii Sale, a Stâlpului de foc. Voi credeți și știți că este așa”.

Amin! Noi spunem „amin” la aceasta! Noi am recunoscut că, în toate timpurile, Dumnezeu a lucrat specific și El a rămas credincios intenției Sale. Înainte de a face ceva, El descoperă taina Sa robilor Săi, prorocii. Cine primește un astfel de om al lui Dumnezeu, Îl primește pe El; și cine-l crede pe El, Îl crede pe Dumnezeu. Astfel, în timpul acesta, noi putem recunoaște că acela care poate primi și accepta mesajul divin, Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta, acela are, deja, în el, dovada că Duhul Sfânt l-a atras și i l-a descoperit, căci nimeni nu poate să își ia ceva de la sine, decât dacă îi este dat de Dumnezeu. Omul trebuie să vină la Dumnezeu și să aibă o legătură cu El, pentru a primi aceasta de la El. Aceasta nu ne pică-n poală, prin citire, ci ni se dă prin descoperire. Pe cât de sigur a descoperit Dumnezeu totul robilor și prorocilor Săi, la fel de sigur trebuie să le fie descoperit celor care ascultă ce spune Duhul adunărilor. Și eu cred că noi putem face parte din rândul lor.

Aici este vorba despre Lumină, Norul supranatural care a fost, deja, în Vechiul Testament cu copiii lui Israel. Când Saul

era pe drumul spre Damasc, dintr-o dată, a văzut o lumină puternică - mai strălucitoare decât soarele la amiază. El a fost orbit de această lumină. Citim în Biblie că Dumnezeu locuiește într-o lumină în care nimeni nu are acces. Dumnezeu este lumină, iar Isus a spus: „*cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*”. Acest gând l-am atins azi dimineață. „*Poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină*” - lumina slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos. Cuvântul le-a strălucit fiindcă a fost descoperit prin Duhul Sfânt.

Tuturor celor care cunoaștem și credem ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, ne place să ne amintim de 24 ianuarie 1950, când fratele Branham a vorbit în marele amfiteatru din Houston, Texas, unde se aflau și acei fotografi necredincioși și acei critici care au fotografiat mult, pentru știrile zilei ce avea să urmeze. Și s-a întâmplat că, la miezul nopții, domnul Ayers și Kippermann, dintr-o dată au venit la hotel și au întrebat: „Unde este domnul acela, William Branham?” Ei l-au întrebat: „Dvs. ați știut că peste capul dvs. este o lumină supranaturală?” Atunci fratele Branham a răspuns: „Eu o știu, dar aceasta s-a întâmplat ca mărturie pentru voi, fiindcă nu ați crezut ceea ce am spus eu”. După aceea, fiindcă a fost ceva atât de neobișnuit, a trebuit să fie predat totul șefului FBI-ului, doctor George J. Lacy și, pe 29 ianuarie el a scris expertiza: „Nu este nicio dublă expunere și nu este nici o retușare! Lumina a fost acolo”. A făcut-o William Branham? Nu! Dumnezeu a mărturisit într-un mod supranatural: „Acesta este robul Meu, pe care l-am trimis cu Cuvântul Meu”. Punct! Iar cine nu-L poate crede pe Dumnezeu, acela, să nu-L învinovățească, mai târziu, când va fi osândit!

Dacă Dumnezeu face o lucrare, atunci nu ne rămâne altceva de făcut decât să credem, căci avem de-a face cu mărturia lui Dumnezeu, nu doar cu niște cuvinte sau cu un evanghelist ori un om oarecare al lui Dumnezeu. În acel moment

când Dumnezeu mărturisește într-un mod supranatural, care nu poate fi influențat de către predicator, proroc sau mulțime, de nimeni, ci doar suveranitatea lui Dumnezeu o face, din acel moment Dumnezeu cere ca noi să ne scoatem încălțăminte și să fim atenți la ceea ce este spus și să înțelegem că stăm pe un pământ sfânt.

Îmi vine acum în minte o situație din acea adunare mare, când am fost, ultima dată, în Africa. Ceva a venit peste mine și eu am atins gândul acesta într-un mod demonstrativ. Nu știam de ce o fac; eu mi-am descălțat pantofii și pe unul l-am aruncat în stânga, iar pe celălalt în dreapta, în mijlocul predicii și am continuat să predic. În timpul predicii poți și să vorbești și să-ți descălți pantofii. Și vă spun, a fost un lucru puternic. A fost așa de puternic, încât oamenii au înțeles: în acel moment când Dumnezeu mărturisește într-un mod supranatural, cum s-a întâmplat și în slujba fratelui Branham, atunci nu mai poți să întrebi: „Care este poziția mea față de un om al lui Dumnezeu?” ci se pune problema cum stai față de Dumnezeu. Cei mai mulți oameni nu au înțeles-o. Ei întreabă: „Ce crezi despre Branham?” Nu aceasta este întrebarea! Ci: „Îl crezi pe Dumnezeu?” – aceasta este întrebarea! „Ai înțeles ce lucrează Dumnezeu acum, sau te afli într-o corabie care nu merge nicidecum în direcția în care merge acum Dumnezeu cu poporul Său?”

Să nu fim noi mulțumitori pentru că Domnul ne-a dăruit acest har ca să credem din toată inima? Sigur, noi credeam dinainte. Dar dacă vine, apoi, dovada, această confirmare de la Dumnezeu, care nu poate fi influențată și care, apoi, trebuie să fie recunoscută chiar și de criticii necredincioși, ce fac credincioși? Ei aruncă pe jos fotografia cu stâlpul de foc și spun: „Mie, asta nu-mi spune nimic!” Fratele Russ și fratele Schmidt au fost cu mine când s-a întâmplat lucrul acesta. Din acel moment, noi, ca oameni, nu mai putem face nimic. Atunci, cel mai bine este să te ridici și să-ți vezi de drum. Cine nu are

respect față de Dumnezeu și față de ceea ce face El, nu are nicio șansă. Mai întâi este un respect profund față de Dumnezeu. Așa cum a scris Isaia: *„Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu”* (cap. 66:2). Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii dumnezeiești!

Astfel, noi putem recunoaște, într-un mod mulțumitor, că Domnul S-a descoperit în timpul nostru la fel cum s-a întâmplat în timpul lui Moise și la începutul Noului Testament; la fel S-a descoperit El și în timpul nostru. Bineînțeles, lumea ne consideră proști. „Oamenii aceștia sunt fanaticii cei mai răi care există pe acest pământ”. Credeți-mă, așa vorbesc ei despre noi. Și noi ne simțim bucuroși. Cineva i-a spus-o fratelui Branham: „Tu ești nebun!”, dar el a răspuns: „Eu mă simt bine în starea mea. Lasă-mă așa cum sunt”. Da... Amin! Amin!

Dacă ne simțim bine în Dumnezeu, atunci totul este bine. Domnul nostru a zis, în vremea Lui: *„...voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie”* (Ioan 16:20). Atunci gura voastră va râde și limba voastră va fi plină de laudă. Laudă să fie adusă Dumnezeului nostru! Atunci se va confirma ce spune proverbul: „Cine râde la urmă, râde cel mai bine”. Așa va fi atunci.

Aici, continuă: „A fi sfințit, încă nu este semnul. Sângele singur, încă nu este semnul. Viața este semnul!”

Totul face parte din aceasta: răscumpărarea, neprihănirea, sfințirea, dar după aceea viața dumnezeiască în noi, aceste este semnul.

Continuă: „Viața este semnul! Viața voastră s-a dus, voi sunteți morți, viața voastră a murit, voi sunteți acum ascunși cu Hristos în Dumnezeu și pecetluiți înăuntru, prin Duhul Sfânt. Gândirea care era

în Hristos este acum în voi. Hristos, Biblia și Cuvântul lui Dumnezeu sunt unul și același”.

Este o uniune desăvârșită: Dumnezeu în Cuvântul Său, Dumnezeu în poporul Său, prin Duhul Lui. O armonie dumnezeiască ia naștere în Adunarea Lui. Un acord desăvârșit cu Cuvântul Lui și ungera Duhului vine peste noi ca să lucreze toate acestea.

Este scris mai departe: „Dumnezeu a pus puterea direct pe buzele lui Moise, pentru ca el să poată pronunța Cuvântul Lui. Orice pronunța el, lua ființă”.

Amin! Așa o confirmă fratele Branham aici și noi, de asemenea, credem și aceasta, din toată inima. Atunci cineva poate să întrebe, justificat: „Cum se va întâmpla asta?” Răspunsul este în Cuvântul lui Dumnezeu: Duhul Sfânt va veni peste noi și puterea Celui Preaînalt ne va umbri, apoi se va împlini, în acea zi: „*nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi*”. Prin inspirație dumnezeiască, vom rosti cuvintele și vom vedea că se împlinesc în fața ochilor noștri. Oh, da. Fratele Branham a avut niște cazuri și nouă ne-a fost permis să trăim aceasta aici, de două sau trei ori, că Dumnezeu poate să vorbească, poate să descopere, poate să dea porunci și tot ce este rostit în Numele Lui, prin inspirația Duhului, se și împlinește. Trebuie să se împlinească, căci este Cuvântul Domnului, doar că Dumnezeu folosește niște buze omenești pentru aceasta. Dar așa a fost situația cu prorocii, cu apostolii - buze omenești și, totuși, era Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai departe este scris: „O, cum ar trebui să se bucure inimile noastre! Noi, ca Biserică Mireasă, ar trebui să-l aplicăm. Să nu dați greș, să nu-l ratați, căci soarele este pe cale să apună. Să nu vă odihniți nici ziua, nici noaptea, să nu riscați nimic! Vă va lipsi, copiii. Nu va merge altfel! Voi trebuie să aveți semnul! Voi ziceți: «Eu cred. Eu cred mesajul.» Este în ordine, este bine, dar voi trebuie să aveți

semnul. Ascultați, toți care sunteți adunați aici: trebuie să aveți semnul vizibil. Fără acesta, toată credința voastră este zadarnică. Voi duceți o viață frumoasă, voi ascultați ceea ce spune Cuvântul, voi mergeți la adunare, voi încercați să trăiți corect - toate acestea sunt bune, dar încă nu este suficient”.

Noi putem să avem totul și să ne conformăm la toate, la tot ceea ce am putea să facem noi; să fim credincioși în toate, să mergem la adunări, să citim Cuvântul lui Dumnezeu, să ne rugăm - tot ce face parte din viața noastră de credință și, totuși, să ne lipsească un singur lucru: această putere dătătoare de viață, această putere care ne va schimba, această putere necesară pentru răpire. Și pe aceasta trebuie s-o avem! De aceea este scris: *„dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, atunci Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi”*.

Cât de insistent spune omul al lui Dumnezeu, aici: „Nu riscați nimic! Vă va lipsi!”

Cunoaștem cu toții Matei 25, foarte bine și, într-o bună zi, acesta va fi istorie. Fecioarele care erau gata, au intrat, iar cele cărora le lipsea uleiul, au rămas în urmă și au bătut la ușă, zicând: „Deschide-ne”. Acest context este în legătură cu Mirele. Este scris: *„A venit mirele”* - nu Fiul Omului, ci Mirele, în legătură cu răpirea Miresei: *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*. Și toate au plecat la drum. Deodată, este scris: *„cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*. Din care grup doriți să faceți parte? O întrebare serioasă. Din ce grup dorim să facem parte? Scriptura ne spune foarte clar, celor neînțelepte le-a lipsit uleiul. Fiecare știe: untdelemnul face referire la Duhul Sfânt. De aceasta ține descoperirea, ungera, tot ce vine de la Duhul Sfânt; dar uleiul se referă întotdeauna la Duhul Sfânt, dacă este vorba despre simboluri biblice sau profeție.

Deci, înțelegeți foarte bine de ce a pus fratele Branham un accent așa de mare pe aceasta, astfel încât toți aceia care au devenit credincioși, să fie, într-adevăr, umpluți cu Duhul Sfânt, astfel încât Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu să fie pecetluit în ei, ca lucrarea lui Dumnezeu să fie adusă la desăvârșire în ei. Noi nu filozofăm aici despre un mesaj al lui Dumnezeu, ci am înțeles care este scopul acestui mesaj: răpirea, să fim luați sus, la Domnul și să vedem fața Lui.

Mai departe, continuă: „Printr-un singur Duh suntem botezați, toți, într-un singur trup. Acesta este trupul tainic al lui Isus Hristos. Nu o biserică, nu o denominațiune, ci trupul lui Isus Hristos, în care noi am fost botezați printr-un singur Duh”.

Și despre aceasta noi am vorbit, deja. Există o singură Adunare despre care Domnul spune: „*Eu voi zidi Adunarea Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui*”.

În Evrei, această Adunare este numită „*adunarea celor întâi născuți*”. Hristos a fost Cel întâi născut între mai mulți frați, iar noi suntem, acum, cei întâi născuți. Prin harul Său, noi am primit acest drept de întâi născuți. Israelul a renunțat la el, noi l-am primit; dar când va sosi timpul, Israelul va fi primit din nou.

Mai departe este scris: „Lăsați-mă să vă spun, astăzi, ca rob al Lui: dacă semnul Lui nu este la ușă, o moarte spirituală va lovi și toate bisericile sunt îndreptate spre Conciliul Mondial al Bisericilor. Toate se întorc la catolicism. Numai cei care sunt, cu adevărat, născuți din nou, nu vor intra”.

Amin! Amin! Câți ani au trecut deja? Sigur, au trecut deja câțiva ani. Într-o bună zi, poate că acest lucru mă va costa viața. Dar ar fi frumos, am spus-o, deja: dacă eu aș putea să-mi închei mărturia pentru Domnul, cu jertfirea vieții mele, atunci doar voi face parte din grupul acelor care au vorbit în Numele Domnului. Dar, uitați-vă cum este astăzi: nu doar în Consiliul

Mondial al Bisericilor se întorc toți, ci și la Roma. Există o singură adunare care se îndreaptă înapoi, înspre Ierusalim, în acel punct de unde a plecat Cuvântul: Ierusalim. „*Căci din Sion va ieși învățătura și din Ierusalim, Cuvântul Domnului*”. Amin!

Pavel a mers în Ierusalim, după 14 ani, ca să compare dacă ceea ce vestește el este în concordanță cu ceea ce au vestit apostolii, în adunarea primară. Cine îndrăznește, astăzi, să spună lucrul acesta deschis, unde există acest pericol? Cine îndrăznește să spună deschis, ceea ce trebuie spus?

Și aceasta ar trebui s-o spunem: oamenii nu o pot vedea, ei au mers împotriva luminii, de aceea au fost orbiți de lumină. Lumina poate să aibă două efecte. În cele mai multe situații se întâmplă așa: dacă mergem cu lumina, atunci aceasta ne iluminează calea pe care umblăm și, atunci, mergem din claritate în claritate și din adevăr în adevăr. Dar dacă mergem împotriva luminii, indiferent cât de puternică ar fi aceasta - și cu cât este lumină mai puternică, cu atât suntem mai orbiți - atunci noi suntem orbiți și rămânem orbiți, fiindcă am mers împotriva luminii.

Nu judecăm pe niciun om; încă este timpul harului, încă se mai pot întoarce la Domnul, toți, dacă n-au trecut linia și-au păcătuit împotriva Duhului lui Dumnezeu. Dar nu doar biserici și denominații, ci și mulți evangheliști nu s-au deranjat să cerceteze ceea ce a fost vestit la început. Din cauza zvonurilor, ei au respins. Ei au judecat pe baza zvonurilor. Dar așa ceva nu merge. Sfânta Scriptură spune: „*Legea noastră osândește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?*” (Ioan 7:51). Legat de Pavel: „*Agripa a zis lui Festus: «Aș vrea să aud și eu pe omul acela.»*” (Fapte 25:22). Haideți să permitem oamenilor să spună ce au de spus și după aceea ne vom da seama că nu este nicio erezie. Ne vom da seama că noi înșine ne-am rătăcit și Dumnezeu a trimis un proroc ca noi, care am rătăcit, să fim aduși pe calea cea dreaptă. Aceasta este taina despre care este

vorba astăzi. Dar cine vrea să se supună, cine dintre acești așa zis mari oameni ai lui Dumnezeu ai acestui ceas, ar recunoaște că ei au greșit? O, aceasta ar fi o rușine înaintea tuturor oamenilor. Milioane de oameni ar trebui, atunci, să recunoască faptul că nu au avut o înțelegere desăvârșită. Dar ce vor face aceste milioane în ziua judecății? Ei îi vor acuza pe acești bărbați că nu au căutat adevărul și nu l-au vestit și, astfel, au condus oamenii pe lângă adevăr și au rămas în eroare.

Nu, cum am spus mai înainte, noi suntem hotărâți ca turmă mică, să purtăm ocară lui Hristos și să credem din toată inima așa cum zice Scriptura, indiferent ce spun oamenii despre noi. Noi suntem interesați de judecata lui Dumnezeu: „Ce a spus Domnul despre tine și mine?” Acesta este întrebarea și răspunsul corect.

Este scris mai departe: „Noi o vedem; vedem același Stâlp de foc. Chiar și știința l-a fotografiat. Vedem că semnele timpului sfârșitului sunt aici. Dacă nu mă credeți pe mine, atunci credeți semnele, credeți Cuvântul, pentru că acestea vorbesc despre ceea ce vă spun eu. Dacă eu nu v-aș spune adevărul, atunci confirmarea ar fi exclusă. Dumnezeu nu va confirma niciodată o minciună. Dumnezeu spune adevărul! Aceste cuvinte mărturisesc că eu v-am spus adevărul. Ele mărturisesc despre mesajul pe care-l vestesc eu. Nu numai pentru faptul că îngerul Domnului a spus atunci, în 11 iunie 1933, la râu: *«Mesajul tău va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos»*, ci lucrările, în sine, o dovedesc”.

Eu cred lucrul acesta, la fel cum este Dumnezeu viu și cum noi ne-am adunat, astăzi, aici, eu cred că atunci, în jurul orei 14, în 11 iunie 1933, pe Spring Street îngerul i-a vorbit fratelui Branham - eu am coborât pe această stradă și am stat lângă podul care i-a fost arătat fratelui Branham la vârsta de 7 ani. El a numărat oamenii care vor cădea de pe acel pod și vor muri. Câți au murit? Cine cunoaște relatarea aceasta, din viața fratelui Branham? Eu cred că au fost 14 persoane. El a văzut

aceasta la vârsta de 7 ani. Podul a fost construit, cred eu, 19 ani mai târziu. Și când a sosit timpul, totul s-a întâmplat așa cum i-a fost arătat. O parte din pod s-a rupt și s-a prăbușit și au murit exact 14 persoane. El a văzut aceasta la 7 ani. El a văzut vedenii din copilăria lui. Un adevărat proroc al lui Dumnezeu, un om trimis de Dumnezeu cu un mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.

Nădăjduiesc că Dumnezeu ne va permite să găsim har în fața Lui, ca noi să putem fi purtători ai acestui mesaj divin și să-l ducem în toată lumea, înaintea celei de-a doua veniri a lui Isus Hristos.

Mai departe este scris: „Dacă nu puteți să credeți că îngerul a spus adevărul, atunci credeți lucrările, pentru că Biblia spune că aceste lucruri vor avea loc în timpul sfârșitului. Ele mărturisesc mai tare decât cuvintele mele sau ale oricui altcuiva. Acesta este Cuvântul Lui! Aceste lucrări care depun mărturie despre acest timp”.

Ce lucru minunat! Frații și surorile noastre, care sunt noi în mijlocul nostru, uitați-vă la ce a făcut Dumnezeu în trecut, ca să știți ce a făcut El în timpul nostru. La Daniel a venit un înger și i-a vorbit; numele lui era Gavril. La Ioan, pe Insula Patmos, a venit un înger și i-a descoperit prin semne și așa mai departe, tot ce avea să se întâmple în viitor. La Zaharia a venit un înger, când el stătea la dreapta altarului pentru tămâiere. La Maria a venit îngerul. La păstori a venit chiar toată oastea cerească și îngerul a spus cu glas tare: „*Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*” (Luca 2:11). De ce este scris în Evrei 1:7? „*Din vânturi face îngeri ai Lui și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui*”.

Ambele lucruri sunt scrise. Dumnezeu are îngerii Lui în cer și slujitorii Lui pe pământ și, dacă dorește să spună ceva, nu va întreba pe nimeni; El va lucra suveran în viitor, așa cum a

făcut-o și până acum. Atunci mai rămâne un singur lucru: ferice de acel om care nu se poticnește.

Despre Domnul nostru este scris în Matei 4:11, după ce ispitirea a trecut: „*Și deodată au venit la Isus niște îngeri și au început să-I slujească*”. Cerul nu este departe. Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de Dumnezeu. Dumnezeu este prezent în Adunarea celor sfinți. Este timpul ca lucruri supranaturale, autentice, să se împlinească în Adunarea Dumnezeului celui viu. Noi avem nevoie de acestea și credem că Domnul este același și va rămâne același, în vecii vecilor. Amin!

Citesc mai departe: „Voi ar trebui să vă iubiți unii pe alții. Credincioșii ar trebui să se despartă de lucrurile lumii. Să nu o luați ușor! Voi, oamenii care veți asculta benzile acestea, voi, bărbați și femei, ascultați, un moment! Dacă m-ați crezut vreodată, credeți-mă acum! Este timpul să încetați cu certurile între voi! Credeți mesajul Bibliei, credeți-L pe Isus Hristos, iubiți-vă, dați-vă cinste și respectați-vă unii pe alții”.

Amin! „*Fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși*” (Fil. 2:3). Vorbiți lucruri bune unul despre celălalt. Trebuie ca într-o bună zi să se ajungă la o stare de legătură și părtășie strânsă, netulburată, cu Dumnezeu între cei credincioși. În Epistola către Galateni (5:15), Pavel a scris: „*Dar, dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimicivi unii de alții*”. Ce a spus el acolo? „*Cine v-a fermecat pe voi...? ... După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfârșiți prin firea pământească?*” Fiecare vrajă să fie ruptă, fiecare drept al Satanei să fie anulat, astfel încât doar Dumnezeu să aibă drept deplin la noi și să-l țină, astfel încât toată dezordinea să înceteze, toate neînțelegerile să se încheie, toate calomniile să se termine și limba noastră, viața noastră, toată ființa noastră să fie dedicată lui Dumnezeu și pusă în slujba Lui.

Ce credeți că se va întâmpla atunci? Oh, este nevoie de o atmosferă potrivită și noi, cu toții, trebuie să contribuim la aceasta. Trebuie să înțelegem că limba noastră trebuie să fie tăiată împrejur. Trebuie să înțelegem că până și cuvintele noastre pot avea consecințe grave. Trebuie să știm că suntem rânduiți să vestim lucrările mari ale lui Dumnezeu și să îndepărtăm paguba de la Adunare, dacă duhuri distrugătoare lucrează. Atunci se știe, chiar și fără darul deosebirii, că așa ceva nu poate veni de la Dumnezeu. Dumnezeu va fi întotdeauna acolo ca să vindece, El nu va dărâma și nu va distruge. Domnul zidește; diavolul vrea să distrugă. Dar Domnul a venit și ca să distrugă lucrările diavolului și să zidească lucrarea lui Dumnezeu.

Citim mai departe: „Observați, ei nu s-au adunat doar pentru a vorbi despre mesaj. Ei s-au adunat pentru a aplica sângele, pentru a aplica semnul”.

Revenind la Vechiul Testament, citim foarte scurt două, trei pasaje.

„Legământul arată puterea Lui. Ioan 14:12 spune: *«Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu»*. Noul Testament este noul legământ, viața nouă. Aceasta arată că Isus a împlinit fiecare cerință a lui Dumnezeu și ne-a făcut fii și fiice adevărate ale lui Dumnezeu, sub sânge, unde nu mai este nicio condamnare. În Romani 8:1 este scris: *«Acum, dar, nu mai este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus»*. Aici nu se adresează celor ce cred, ci celor ce sunt în Isus Hristos, *«care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului»*”.

Nu doar să credem în El, ci El să fie în noi și noi în El; Cuvântul Lui în noi și noi în Cuvântul Lui. Trebuie să se ajungă la o unitate cu Hristos; nu să fim distanțați de El, să credem cumva de la distanță, ci El să locuiască în noi.

Mai departe este scris: „Aici nu se adresează celor ce cred, ci celor ce sunt în Isus Hristos, «care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului». Isus a spus: «*cuvintele Mele sunt Duh și viață*». O, aș putea lua acest text și să mai vorbesc câteva ore. Nu mai este nicio condamnare, eliberați de păcat, de îngrijorările acestei lumi. Nicio condamnare! De ce? „Pentru cei ce au fost botezați prin Duhul, într-un singur trup”.

Aleluia! Nicio condamnare! Noi am amintit și aceasta, ce a scris Pavel în Romani 8: „*Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!*” Îndreptățire divină, prin credința în Isus Hristos! Și acolo nu mai este nevoie de niciun ajutor suplimentar. Mai rămâne doar lauda și cinstea pe care noi trebuie să o aducem Domnului nostru.

„Acolo sângele Mielului a fost aplicat. Dumnezeu cerului v-a primit. Viața Lui este în voi, voi sunteți fii și fiice a lui Dumnezeu”.

Ar fi fost frumos dacă noi, cu toții, am spune „amin”, când auzim astfel de cuvinte. Ne-ar elibera în interior. Și nu o facem doar așa, ci o facem din convingere, cu toată inima noastră. Noi suntem de acord, spunem „da” la tot ce a spus și a făcut Dumnezeu; și, de aceea, spunem „amin”. Aceasta înseamnă „așa este”, „așa să fie”. Și fiindcă este așa, de aceea și rămâne așa.

Citesc mai departe: „Dar, vedeți, El nu a fost doar un om, ci Dumnezeu-om. Tot așa și credincioșii, nu sunt doar oameni, ci fii și fiice ale lui Dumnezeu. Voi ați primit viața care era în El și s-a întors peste voi și v-a transformat dintr-un păcătos care iubea lucrurile lumii, dintr-un membru formal al bisericii, într-un creștin născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt. Viața lui Dumnezeu izvorăște acum din voi ca o scânteie dintr-o nicovală, în timp ce voi umblați plini de putere, dragoste și bunătate, iar Duhul Sfânt vorbește și lucrează prin voi”.

Amin! Ce să mai spunem noi despre această temă? Acum am putea să spunem: „Doamne, fă să se îplinească în acest mod”. Câteodată este așa cum am citit și câteodată ar mai trebui să devină așa și va deveni. Dar, în ambele cazuri, avem o atitudine pozitivă față de aceasta, fiindcă Îl credem pe Dumnezeu. Nu mai permitem ca necredința să aibă ceva de spus. Pavel a spus: „*Am crezut, de aceea am vorbit*” (2 Cor. 4:13). Și fiindcă credem mesajul dumnezeiesc, de aceea și vorbim cu îndrăzneală despre acesta!

Mai citesc câteva rânduri: „Acum, vedeți, Cuvântul ne asigură de făgăduință. Eu am mai notat diferite texte din Scriptură, așa putea predica toată ziua despre aceasta. Cuvântul ne dă siguranța făgăduinței. Cuvântul este făgăduința. Cuvântul este Dumnezeu și Cuvântul este în noi și noi devenim o parte a Cuvântului, iar Cuvântul ia chip în noi. «Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi», atunci totul devine o familie mare. Aceasta ne dă siguranța. De ce? Pentru că este o parte din noi. Ce text puternic. Ne dă siguranța făgăduinței.”.

Am înțeles noi, cu toții, lucrul acesta? Și l-am primit în inimile noastre? Să credem din toată inima! Nu este nevoie să o mai accentuăm sau să ne ridicăm glasul cu putere. Aici Dumnezeu a vorbit prin Cuvântul Lui, într-un mod puternic, cu noi, cu toții. Și noi credem că puterea lui Dumnezeu este în Cuvântul lui Dumnezeu, ca să îplinească în aceia care cred, tot ce este scris și tot ce a fost făgăduit în acest Cuvânt. Credeți voi, cu toții, acest lucru, că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și Îl împlinește?

Vă mai citesc ultimul pasaj: „Semnul este dovada că ați fost răscumpărați și că ați fost primiți. Voi nu puteți primi biletul de tren până nu-l plătiți. Și știți în ce mod îl veți plăti? Pur și simplu îl plătiți. În domeniul spiritual este vorba să credeți și să primiți. Ascultarea deplină față de Cuvântul lui Dumnezeu vă îndreptățește pentru semn. Ascultare deplină! Nu una parțială, atât cât permite denomiția

voastră, ci totul. Ascultare deplină de Cuvântul lui Dumnezeu, care este Hristos și care vă aduce în Hristos”.

Dumnezeul atotputernic să binecuvânteze aceste cuvinte în noi. El să lucreze credință în noi, să ne dăruiască curaj, astfel încât prin credință să pășim pe terenul biruinței și să știm că tot ce a făgăduit Dumnezeu, ne-a fost dăruit, deja. Ne aparține! Zidurile din Ierihon pot să mai stea în picioare, noi avem făgăduința pentru țara făgăduită și am auzit acest Cuvânt al făgăduinței și l-am și crezut. Și am primit Duhul făgăduinței.

Vă întreb, nu vedem legăturile? Galateni 4:28: *„Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței”*. Binecuvântat să fie Numele Domnului! El, căruia I se aplica făgăduința, a moștenit toate lucrurile, tot ce a avut Avraam. Ceilalți au primit daruri și au fost trimiși din casă. Isaac a devenit moștenitorul întregului.

Astfel, încheiem acest sfârșit de săptămână care va rămâne prețios pentru mine, pentru mult timp. Am auzit cuvinte prețioase ale lui Dumnezeu. Le credem din toată inima. La sfârșit, vom vedea că Dumnezeu va împlini la timpul potrivit cuvintele făgăduinței pe care El le-a dat. Ceea ce avem noi nevoie este scris în Iacov 5:7: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”*. Noi trebuie să avem răbdare până când sosește ceasul lui Dumnezeu. Suntem aici, iar dacă Dumnezeu vrea să facem ceva, suntem la dispoziția Lui. El să ne dăruiască o inimă care să fie legată doar de El, neîmpărțită, o inimă ascultătoare, o inimă smerită, plină de dragoste. El să ne dăruiască ascultarea și credința necesară ca să-I slujim și ca să-L urmăm. El să facă totul în noi, conform Cuvântului Său. Binecuvântat să fie Numele Lui cel sfânt și scump! Amin!

Citesc acum cuvintele din Marcu 11 și vă rog ca noi să le lăsăm să intre în inimile noastre și să le credem. Marcu 11:22: *„Isus a luat cuvântul și le-a zis: «Aveți credință în Dumnezeu!»*” Nu în tine, nu în mine, nu într-un proroc. *„Aveți credință în Dumnezeu”*. Amin! Credință în Dumnezeu, în Dumnezeul care a făcut cerul și pământul, Cel Atotputernic. *„«Aveți credință în Dumnezeu!» Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: «Ridică-te și aruncă-te în mare», și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut”*.

Nu „ce zice predicatorul”, căci în acest caz încă nu ai credință. Ci în acel moment când cel în cauză o rostește cu buzele lui, atunci a preluat răspunderea deplină și El știe ce face. Nu trebuie să vă temeți, Dumnezeu este Atotputernic, Dumnezeu nu a dezamăgit pe nimeni, niciodată; El nu a lăsat pe nimeni. Când Petru a zis: „Doamne, la Cuvântul Tău”, El a făcut-o. Petru n-a fost făcut de rușine. Noi nu putem fi făcuți de rușine.

Acum dorim să ne rugăm împreună și, în timpul rugăciunii, credința va crește. Și când credința va ajunge în punctul în care voi ați primit siguranța că puteți rosti lucrurile pentru care vă rugați, atunci rostiți-le! Mărturișiți cu buzele voastre ceea ce credeți în inimile voastre și veți avea lucrul cerut. Trebuie s-o spuneți! În acel moment, Satana nu vă mai poate ataca. Atunci voi ați biruit, atunci Cuvântul a devenit mărturia voastră. *„Ei l-au biruit (pe Satana) prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor...”*. Și noi stăm sub sânge, Cuvântul lui Dumnezeu este mărturia noastră și Duhul mărturisește că Cuvântul este împlinit.

Haideți să ne rugăm împreună. Ne ridicăm glasurile împreună. Să fie la aceeași intensitate, nu prea tare, nici prea încet. Pur și simplu să ne deschidem inimile și gurile,

închinându-ne, rugându-ne împreună într-un singur gând, în Duh și adevăr. Aleluia. Laudă lui Dumnezeu.

Doamne, Îți mulțumim, ne închinăm Ție, înălțăm Numele Tău cel Sfânt. Aleluia! Doamne, Tu ai vorbit cu noi, Tu ni Te-ai descoperit, noi Îți mulțumim pentru aceasta. Cuvântul Tău, Numele Tău, tainele Tale, Tu ni le-ai făcut cunoscute.

Mântuitor drag, Îți mulțumim, Te lăudăm. Tu ai văzut toate mâinile, Tu cunoști toate rugăciunile noastre, necazurile, problemele... Doamne, nevoia nu poate fi mai mare decât Cel ce ajută. Doamne, Tu ești „*un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi*”(Ps. 46:1)! „*Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința*” (Ps. 118:16), în mijlocul nostru în viețile noastre.

Doamne, Tu să Te descoperi, dăruiește credință ca să rostim lucrurile cerute. Vino cu sfințenia Ta și cu puterea Ta, cu ungera Duhului Tău cel sfânt, în mijlocul nostru. Aleluia! Ungerea Ta este peste noi. Duhul Tău stăpânește în mijlocul nostru. Aleluia!

Tot ce are suflare să laude pe Domnul! Aleluia! Laudă lui Dumnezeu.

Doamne dăruiește bucurie, pace, siguranță, curaj în credință. Aleluia! Dăruiește Duhul Sfânt, focul divin, dragoste, pace, bucurie în Duhul Sfânt. Aleluia!

Slavă lui Dumnezeu în locurile preînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. Dumnezeuul meu, Tu ai oameni pe acest pământ, peste care se odihnește plăcerea Ta. Aleluia! Laudă lui Dumnezeu. Doamne, Dumnezeuul Atotputernic, pe baza autorității Cuvântului Tău, pe baza puterii Numelui lui Isus Hristos din Nazaret, ne-am adunat aici, într-un singur gând, în prezența Ta ca să trăim Cuvântul Tău, ca pe o realitate confirmată. Îți mulțumim, Doamne.

Satană, înapoia noastră! Tu ți-ai pierdut dreptul tău! În Numele lui Isus Hristos, fiecare vrajă este ruptă, robii sunt eliberați, bolnavii sunt vindecați, cei pierduți sunt salvați, fiindcă Duhul Domnului Dumnezeu este peste noi! Aleluia! Laudă, cinste, slavă și închinare să fie aduse Mielului. Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! Amin.